

"ข้าแหละร่างกฎหมายข้าราชการส่วนท้องถิ่น...ที่อุบลฯ"

สวัสดีครับเพื่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกท่าน....วันนี้เป็นวันหยุดครับ เป็นวันเสาร์ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เป็นวันที่ผมและคณะกำลังจะเดินทางไปจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อไปจัดเตรียมงานสัมมนาวิชาการเรื่อง "จากพนักงานส่วนตำบล...ก้าวสู่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" ซึ่งจะจัดขึ้น ณ โรงแรมอุบลอินเตอร์เนชั่นแนล หรือเนวาด้าแกรนด์ ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ โดยสมาคมพนักงานส่วนตำบล(แห่งประเทศไทย) ครับ ต้องออกตัวก่อนว่าผมไม่ได้เป็นหนึ่งในคณะกรรมการสมาคมฯ หรือเป็นกรรมการจัดงานอะไรหรอกครับ เพียงแต่ท่านปลัดชัยศักดิ์ ปลัดเทศบาลตำบลสุเทพ ในฐานะนายกสมาคมฯ ได้เชิญให้เข้าไปช่วยในส่วนของการจัดเสวนาอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับการวิพากษ์วิจารณ์หรืออาจจะเรียกว่า "ข้าแหละ" ก็ว่าได้ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.... ซึ่งเป็นร่างที่กรมส่งเสริมฯกำลังอยู่ระหว่างเดินสาย (หาเสียงสนับสนุน) ชี้แจงและรับฟังความเห็นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศอยู่ขณะนี้ โดยจะนำร่างของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาเปรียบเทียบพิจารณาในเวทีการเสวนาในครั้งนี้ด้วย ทั้งนี้ ในส่วนของผมเองก็ได้รับมอบหมายให้สรุปประเด็นสำคัญ ๆ ของทั้งสองร่างมาเปรียบเทียบ และนำเสนอในเวทีเสวนา โดยจะจัดขึ้นในการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการสมาคมพนักงานส่วนตำบล (แห่งประเทศไทย) และคณะกรรมการสมาพันธ์ปลัดอบต.แห่งประเทศไทย (สำหรับสมาคมพนักงานเทศบาลแห่งประเทศไทย ไม่มั่นใจว่าจะมาร่วมเวทีนี้หรือไม่) รวมทั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นทั้งที่มาจากอบต.และเทศบาล ที่มีความสนใจ ในเบื้องต้นกำหนดจัดในวันจันทร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ในเวลาบ่าย (เข้าใจว่าบ่ายโมงเป็นต้นไป และก็น่าจะเป็นที่โรงแรมอุบลอินเตอร์เนชั่นแนลเช่นเดียวกัน) ต้องขออภัยสำหรับข้อมูลที่ไม่ชัดเจน เพราะผมก็ได้ข้อมูลมาเพียงแค่นี้ครับ และ(อาจ) จะมีการเสวนาอีกรอบหนึ่งก่อนสรุปประเด็นที่สมาคมฯและสมาพันธ์ฯ เห็นพ้องร่วมกันเพื่อจะได้ผลักดันให้เป็นรูปธรรมต่อไปในวันอังคารที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ในภาคบ่ายเช่นเดียวกัน ในฐานะที่ผมและทีมงานกลุ่มเพื่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ติดตามและนำเสนอเรื่องร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่นมาโดยตลอด ก็คิดว่า การจัดเวทีเสวนาครั้งนี้ น่าจะเกิดประโยชน์ต่อพวกเราข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกคนมิใช่น้อย อย่างน้อยที่สุดก็คงจะได้รับความเห็นของผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้แทนหรือตัวแทนของพวกเราที่เข้าไปนั่งในองค์กรที่สำคัญสำหรับพวกเรา เช่น ในคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) ในสมาคมพนักงานส่วนตำบล(แห่งประเทศไทย) และในสมาพันธ์ปลัดอบต.แห่งประเทศไทย ว่าตัวแทนหรือผู้แทนของพวกเรามีจุดยืนอย่างไร มีความเห็นต่อเรื่องนี้อย่างไร ฟังฟังได้สักแค่ไหน รวมทั้งกระบวนการที่จะผลักดันให้เกิดเป็นรูปธรรมจะดำเนินการอย่างไรต่อไป สิ่งเหล่านี้ผมเห็นว่าจะจะเป็นประโยชน์จึงละทิ้งงานหลาย ๆ อย่างเพื่อมาช่วยดำเนินการ

การในเรื่องนี้โดยเฉพาะ ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เพื่อน ๆ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะได้เข้าร่วมเวทีเสวนานี้ อย่างพร้อมเพรียงกัน โดยเฉพาะท่านที่อยู่ในจังหวัดอุบลราชธานี อยากให้เข้ามามีส่วนร่วมในครั้งนี้ด้วย .

การเดินทางไปสัมมนาที่จังหวัดอุบลราชธานีครั้งนี้ ผมจะเดินทางโดยรถตู้ร่วมกับคณะเจ้าหน้าที่ของสมาคมฯ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่เทศบาลตำบลสุเทพในช่วงเย็นวันนี้ครับ (๕ กรกฎาคม) ครั้งแรกกำหนดการจะเป็นช่วงเช้า แต่เนื่องจากมีมติรองนายกอบต.สุเทพ(เดิม) คือ คุณเจริญวัฒน์ นันทวิ ได้เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งอย่างกะทันหัน และมีหมายกำหนดการพระราชทานเพลิงศพในวันนี้ ดังนั้น คณะเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เคยได้ร่วมงานกับท่านด้วย (รวมทั้งตัวผมเอง) ก็จะขอเข้าร่วมไว้อาลัยส่งดวงวิญญาณของท่านเป็นครั้งสุดท้ายก่อนเดินทางไปจังหวัดอุบลราชธานีครับ และก็จะถือโอกาสนี้แสดงความเสียใจกับครอบครัวนันทวิ กับการจากไปของคุณเจริญวัฒน์ในครั้งนี้ด้วยครับ

สำหรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ..... เมื่อนำร่างของกรมส่งเสริมฯ มาพิจารณาเทียบกับร่างของคณะกรรมการกระจายอำนาจแล้ว หลาย ๆ ท่านที่ได้อ่านก็คงคิดเหมือนกันเดี๋ยวก่อนเกือบร้อยละร้อยครับว่า ร่างของคณะกรรมการกระจายอำนาจนั้นค่อนข้างทันสมัย และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นมากกว่าร่างของกรมส่งเสริมฯ แต่เมื่อพิจารณาอย่างถ่วงถ่วงแล้วจะเห็นว่า ในร่างของกรมฯ นั้นจะแข็งไปไม่ค่อยให้อิสระแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ยังไม่เห็นว่า จะให้ความสำคัญหรือให้เกียรติแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในฐานะข้าราชการเช่นเดียวกัน ร่างของกรมฯ ดูเหมือนว่าจะยังคงมองข้าราชการส่วนท้องถิ่นคือ ผู้ได้บังคับบัญชาของข้าราชการในสังกัดกรมส่งเสริมฯ ด้วยซ้ำไป แต่ก็มีจุดเด่นหลายเรื่องครับ มีการจัดหมวดหมู่ได้ค่อนข้างสมบูรณ์ มีการให้คำนิยามความหมายของคำว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" อย่างค่อนข้างชัดเจน แต่เมื่อเนื้อหาประเด็นที่สำคัญ ๆ เช่น ประเด็นสำนักงานข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประเด็นเลขธิการสำนักงานข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประเด็นองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัด หรือแม้แต่คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ประเด็นสำคัญเหล่านี้ แนวความคิดของกรมฯ ยังคงให้ความสำคัญกับหน่วยงานของตนเป็นสำคัญ มิได้มองถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสภาพที่ผ่านมา และดำรงอยู่จนถึงปัจจุบัน ซึ่งกรมส่งเสริมฯ ต้องยอมรับว่า ข้าราชการในสังกัดของท่านส่วนใหญ่ (มีส่วนน้อยที่เข้าใจ) มีความเข้าใจที่ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของกรมฯ หรือมีทัศนคติที่เป็นด้านลบต่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น การที่มีบุคคลที่มีทัศนคติด้านลบต่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นมาก ๆ ในองค์กรที่ทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นแล้ว มันก็จะทำให้เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งกรมฯ หรือแนวทางของกรมฯ ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันดังเช่นที่เกิดขึ้นมาตลอดช่วงที่กรมฯ เข้ามารับผิดชอบงานท้องถิ่น พวกเรามีใช้ต่อต้านกรมส่งเสริมฯ เพราะบทบาทของกรมส่งเสริมฯ ในหลาย ๆ เรื่องที่ดำเนินการมาในช่วงที่ผ่านมา ก็เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นมากมายเช่นเดียวกัน เช่น การจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น การกำหนดหลักเกณฑ์ให้

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับทุนการศึกษา เป็นต้น ก็ล้วนเป็นเรื่องที่พวกเราข้าราชการส่วนท้องถิ่นก็มีความสำคัญในความคิดของกรมฯ มีใช้น้อย แต่ปัญหาในพื้นที่เป็นปัญหาที่กรมฯ ไม่สามารถช่วยเหลือหรือแก้ไขให้สำเร็จลุกลงได้เลยในช่วงที่ผ่านมา ส่วนใหญ่ปิดความรับผิดชอบ หรือไม่ก็ดองเรื่องไว้นาน ๆ เพื่อให้คนที่ได้รับความเดือดร้อนนั้น หอดหวังหรือสิ้นความพยายามที่จะต่อสู้ไปเอง

สำหรับร่างของคณะกรรมการกระจายอำนาจฯ แม้ว่าจะดูดี เป็นประโยชน์ต่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นมากกว่า แต่เมื่อพิจารณาแล้ว ก็ยังมีข้อบกพร่องอยู่มาก การจัดหมวดหมู่ยังไม่สมบูรณ์ และบางเรื่องดูขัด ๆ กันอย่างไรไม่รู้ (เข้าใจว่าร่างของก.กระจายอำนาจยังจัดทำไม่สมบูรณ์) แต่ประเด็นที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยตรงก็คือ โครงสร้างของคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.ถ.) โครงสร้างของคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัด โครงสร้างของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ที่ดูเป็นกลางและน่าจะเป็นอิสระ ปราศจากการครอบงำของบุคคลคนใดหรือกลุ่มใด กลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ และที่สำคัญที่สุดคือ การจัดโครงสร้างของสำนักงานข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ให้สำนักงานฯ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และมีเลขาธิการสำนักงานข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยตรง ซึ่งการมีสำนักงานเองและมีเลขาธิการเองตรงนี้ ผมคิดว่าคือหัวใจของร่างกฎหมายฉบับนี้ครับ เพราะการที่มีหน่วยงานและผู้รับผิดชอบงานด้านบริหารบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นกว่า ๒๐๐,๐๐๐ คน โดยเฉพาะเช่นนี้ จะทำให้พวกเรารู้สึกอบอุ่นขึ้น มีความอบอุ่นที่มีหน่วยงานหรือบุคคลคอยให้ความดูแล ช่วยเหลือ เกื้อกูล เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยเฉพาะมีใจเต็มร้อยที่จะให้บริการพวกเราข้าราชการส่วนท้องถิ่น แค่นี้ก็ถือว่า ดีที่สุดสำหรับพวกเราแล้วครับ เพราะอะไรครับ เพราะว่าตลอด ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมา พวกเราข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีความรู้สึกหัวเหว่ครับ หัวเหว่ตรงที่หันหลังเห็นแต่ความว่างเปล่า มองไปข้างหน้าเห็นแต่ขวากหนามและเหวตึก ไม่มีใครคอยเกื้อหนุนหรือช่วยเหลือ ดังเช่น ข้าราชการพลเรือน อย่างน้อยมีผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นคอยชี้แนะ คอยเกื้อหนุนในยามที่พลาด มีสำนักงานข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) คอยสนับสนุนดูแลทั้งด้านเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ สิทธิประโยชน์ และคอยหนุนนำด้านวิชาการ ระเบียบ กฎหมาย คอยนำทางไปสู่หนทางที่ถูกต้องเหมาะสม แต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องร่วมแรงร่วมใจกันต่อสู้ด้วยขาของตนเอง โดยลำพัง ไม่มีหน่วยงานใดที่จะช่วยเหลือเกื้อหนุนหรือเป็นแกนนำให้ก่อเกิดสิทธิประโยชน์ใด ๆ มาให้ สิทธิประโยชน์ส่วนใหญ่ที่พวกเราได้ กลับเป็นเรื่องที่พวกเราต้องต่อสู้กันเอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ค่าตอบแทน เงินประจำตำแหน่ง ค่าเช่าบ้าน ค่ารักษาพยาบาล ค่าจัดการศพ สหกรณ์ เครื่องราชฯ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่ต้องต่อสู้ฝ่าด่านมาดเจ็บกันมาก็มีใช้น้อย ล้มตายไปบ้างก็มี เรื่องเหล่านี้ แม้มีกรมส่งเสริมฯ เป็นหน่วยงานหลักก็จริง แต่กรมส่งเสริมฯ ก็มิได้มีภารกิจด้านนี้ด้านเดียว งานของกรมส่งเสริมฯ มีจำนวนมาก ทำให้บ่อยครั้งที่ละเลยขวัญกำลังใจของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หากพวกเราไม่ทักท้วงไม่ช่วยกันต่อสู้ พวกเราคงไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ มาจนถึงวันนี้ ดังนั้น การที่มีหน่วยงานอิสระและผู้รับผิดชอบงานบุคคลของท้องถิ่น

ซึ่งต้องดูแลข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างกว่า ๒๐๐,๐๐๐ คนทั่วประเทศมิใช่เรื่องเล็กน้อยเลยครับ

แต่หากเรานำจุดดีจุดเด่น จุดแข็งของทั้งสองร่างมาประกบกัน ผมเชื่อว่า จะทำให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นครับ จึงอยากขอเชิญเพื่อน ๆ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ช่วยกันพิเคราะห์ วิเคราะห์ พินิจพิจารณา และจัดเวทีเสวนาในจังหวัดของคนก่อนที่จะได้เข้าร่วมรับฟังการชี้แจง รวมทั้งการเสนอแนะที่กรมส่งเสริมฯจัดขึ้นในแต่ละภูมิภาค รวมทั้งสรุปความเห็นของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัด เสนอต่อกรมส่งเสริมฯในวันดังกล่าวด้วยครับ ทั้งนี้ ผมได้จัดทำตารางเปรียบเทียบประเด็นที่สำคัญ ๆ มาเพื่อให้ทุกท่านนำไปอ่าน พินิจ พิเคราะห์ฯ และไปแสดงความคิดเห็น รวมทั้งสรุปในภาพรวมของจังหวัดเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดคลิกที่นี่

สุดท้าย ท่านใดที่ยังไม่ได้ตัดสินใจที่จะไปเข้าร่วมงานที่จังหวัดอุบลราชธานี ตอนนี้อย่างพอมีเวลาครับ สามารถไปลงทะเบียนหน้างานได้ในช่วงเช้าของวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ผมอยากให้เวทีสัมมนาที่จังหวัดอุบลฯนั้น เป็นเวทีความร่วมมือและเป็นการแสดงพลังของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ได้ร่วมกันผลักดันประเด็นสำคัญ ๆ ที่พวกเราเห็นพ้องกัน ให้เกิดเป็นรูปธรรมและสามารถนำไปสู่การพิจารณาของรัฐสภาได้อย่างแท้จริง เพราะกระบวนการจัดทำกฎหมายขณะนี้ เป็นแค่กระบวนการเริ่มต้นเท่านั้นครับ ระยะทางและหนทางยังอีกยาวไกล หากพวกเรายังไม่สามารถสรุปประเด็นหรือยุติประเด็นต่าง ๆ เพื่อให้พวกเรามีความเข้าใจหรือเห็นพ้องไปในทิศทางเดียวกันได้ ก็จะทำให้การผลักดันทำให้อากขึ้นครับ แล้วพบกันที่จังหวัดอุบลราชธานีครับ.

พิพัฒน์ วรสิทธิดำรง

phiphatw@hotmail.com

๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑